

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 194/2026
26.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљене АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Марка Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 22/24 од 25.07.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 563/25 од 26.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 26.02.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Марка Јовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 22/24 од 25.07.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 563/25 од 26.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 22/24 од 25.07.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ и осуђена је казну затвора у трајању од једне године. Истом пресудом, окривљена је обавезана да на име имовинскоправног захтева оштећеном ББ исплати износ од 9.020,00 динара, а оштећеном ВВ износ од 12.010,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде. Окривљена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 563/25 од 26.12.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљене АА, а пресуда Основног суда у Прокупљу К 22/24 од 25.07.2025. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Марко Јовановић, због битних повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5), 9) и 11) и

став 2. тачка 1) до 3) ЗКП, повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1), 3) и 4) ЗКП и повреда закона из члана 441. став 1. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде „и предмет врати суду на поновно одлучивање“.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Марка Јовановића, доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене АА, адвокат Марко Јовановић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП истичући да је првостепени суд прекорачио оптужбу тиме што је у изреци своје пресуде изменио чињенични опис дела из оптужног акта тако што је унео субјективно обележје дела и то конкретан облик умишљаја и свест о противправности.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту, додавањем нове радње извршења, на начин који погоршава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

Из списка предмета произлази да оптужни предлог јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Прокупљу Кт 358/23 од 24.01.2024. године и изрека пресуде Основног суда у Прокупљу К 22/24 од 25.07.2025. године садрже у потпуности исти чињенични опис продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ, како у погледу објективних обележја, тако и субјективних обележја дела.

Сходно наведено, Врховни суд налази да првостепени суд у конкретном случају није повредио ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљене АА када је огласио кривом за радње које су јој оптужним актом стављене на терет, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљене АА, адвокат Марко Јовановић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438.

став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказу на ком се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати и то на исказу осумњиченог ГГ са записника о саслушању сачињеног у ПС Мерошина дана 22.06.2023. године, у који је суд на главном претресу извршио увид супротно одредби члана 406. став 1. тачка 1) и 5) ЗКП. Према мишљењу браниоца, суд на основу одредбе члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП може да изврши увид у садржину записника само уколико јер реч о записнику о исказу испитаног сведока који је преминуо, што није случај са ГГ који је саслушан као осумњичени, а како је исти преминуо пре оптужења, то суд није могао да изврши увид у записник о његовом исказу ни на основу одредбе члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП јер ГГ није саоптужени према којем је поступак раздвојен или већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, Врховни суд оцењује као неосноване.

Битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог закона не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Према одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, осим у случајевима посебно прописаним у том законнику, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саоптужених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. тог законика, ако су испитана лица умрла, душевно оболела или се не могу пронаћи или је њихов долазак пред суд немогућ, или знатно отежан због старости, болести и других важних разлога.

Из списка предмета произлази да су окривљени АА и ГГ, у присуству бранилаца поучени о својим правима и на основу члана 289. став 4. ЗКП саслушани у ПС Мерошина дана 22.06.2023. године, након чега су решењем јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Прокупљу Кт 358/23 од 14.12.2023. године, на основу члана 284. став 1. тачка 2) ЗКП, одбачене кривичне пријаве против окривљеног ГГ, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ, услед његове смрти, док је против окривљене АА покренут кривични поступак због постојања оправдане сумње да је са покојним ГГ извршила продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ у ком се суд на главном претресу, одржаном дана 25.07.2025. године, упознао са садржином записника о саслушању окривљеног ГГ сачињеном у ПС Мерошина дана 22.06.2023. године, при чему окривљена АА и њен бранилац након извођења наведеног доказа нису имали примедби, што подразумева да су били упознати са његовом садржином.

Према налажењу Врховног суда, из изнетог произилази да се првостепени суд са садржином записника о саслушању окривљеног ГГ, сачињеног у присуству браниоца у смислу одредбе члана 289. став 4. ЗКП, у ПС Мерошина дана 22.06.2023. године, није упознао на основу одредбе члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП како то бранилац окривљене истиче у захтеву, већ на основу одредбе члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП обзиром да је услед смрти ГГ наступила трајна немогућност његовог поновног

саслушања, па је суд био овлашћен да изврши увид у предметни записник у ком се изјаснио да је кривично дело извршио са окривљеном АА, и цени га у склопу осталих изведених доказа и одбране окривљене АА, која је у ПС Меровина током саслушања, које је у присуству браниоца у смислу одредбе члана 289. став 4. ЗКП обављено истог дана, признала да је са њим извршила продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ, а које признање је суд прихватио обзиром да је потврђено осталим изведеним доказима.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да се побијана правноснажна пресуда, у конкретном случају, не заснива само на исказу окривљеног ГГ датом на записнику о саслушању у ПС Меровина, већ и на другим доказима изведеним током поступка, па је стога наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, којима се указује на битну повреду кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП оценио као неосноване.

Према налажењу Врховног суда, неосновано се наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА поводом истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, указује да се побијана правноснажна пресуда заснива на исказу сведока ДД, ранијег браниоца по службеној дужности окривљене, који је, према наводима захтева, на главном претресу од 25.07.2025. године испитан супротно одредби члана 93. став 1. тачка 2) ЗКП којом је прописано да је од дужности сведочења искључено лице које би својим исказом повредило дужност чувања професионалне тајне, осим ако је ослобођено од те дужности посебним прописом или изјавом лица у чију корист је установљено чување тајне.

Ово стога што је сведок ДД на главном претресу од 25.07.2025. године испитан на околности својих опажања о поштовању права окривљене АА приликом саслушања у ПС Меровина, ком је присуствовао као њен бранилац по службеној дужности, а не о ономе што му је окривљена као свом браниоцу поверила у смислу професионалне тајне из члана 93. став 1. тачка 2) ЗКП, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Марка Јовановића.

Врховни суд као неосноване оцењује и наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА којима се истицањем да се побијана правноснажна пресуда искључиво заснива на доказима проистеклим из претресања стана и других просторија сада покојног ГГ предузетом 22.06.2023. године без наредбе суда и подношења извештаја судији за претходни поступак у смислу члана 160. ЗКП, такође указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Међутим, како су исти наводи неосновано истицани у жалби браниоца окривљене у поступку по редовном правном леку, то Врховни суд прихватајући као правилне разлоге дате на страни 3. у ставу трећем пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 563/25, на ове разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Бранилац окривљене АА захтев за заштиту законитости подноси и због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљена преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, у смислу члана 485 став 4. ЗКП. Међутим, бранилац окривљене у захтеву не образлаже у чему се наведене

повреде закона конкретно састоје, па Врховни суд захтев у овом делу није разматрао налазећи да нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који налаже навођење конкретног разлога за подношење захтева за заштиту законитости и његово образложење. Осим тога, Врховни суд се није упуштао у разматрање битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) и 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 4) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, због којих бранилац окривљене такође подноси захтев за заштиту законитости, обзиром да наведене повреде закона не представљају разлоге због којих је, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеној преко браниоца.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним пресудама нису учињене битне повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Марка Јовановића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић